

ikke efter reglerne i integrationsloven pligt til at anvise en ny bolig.

Flytter udlændingen således til en anden kommune, hvis kommunalbestyrelse efter § 18, stk. 1, vælger at overtage ansvaret for den pågældendes introduktionsprogram eller efter § 18, stk. 2, er forpligtet hertil, er kommunalbestyrelsen i denne kommune, som efter de hidtil gældende regler ikke efter integrationsloven forpligtet til at anvise den pågældende en bolig.

Endvidere ophæves bestemmelsen i integrationslovens nuværende § 12, stk. 2, hvorefter den anviste bolig skal være passende i forhold til den enkelte flygtningens behov. Kommunalbestyrelsen vil dog kun kunne anvise boliger, som ifølge byggelovgivningen, planlovgivningen og anden lovgivning kan anvendes som lovlig bolig. Det er ikke et krav, at der er tale om en selvstændig bolig, hvilket indebærer, at eksempelvis et kollegieværelse vil kunne anvendes.

Den nugældende bestemmelse i § 12, stk. 2, 2.-4. pkt., om, at kommunalbestyrelsen ikke kan nægte at yde fuld støtte i medfør af § 15 i lov om individuel boligstøtte, hvis huslejen overstiger halvdelen af husstandsindkomsten, bevares efter forslaget som § 12, stk. 1, 2. pkt.

I § 12, stk. 2, foreslås indsat en bestemmelse om, at en flygtning, efter at kommunalbestyrelsen har overtaget ansvaret for den pågældende, i ganske særlige tilfælde med tilladelse fra Udlændingestyrelsen midlertidigt kan forblive indkvarteret på det sted, hvor flygtningen har opholdt sig under asylsagens behandling, eller et tilsvarende sted, hvis flygtningens forhold nødvendiggør en flytning, inden den pågældende kan få en bolig i den kommune, hvortil den pågældende er visiteret.

Bestemmelsen er tiltænkt et begrænset anvendelsesområde. Udgangspunktet er således stadig, at flygtningen senest på tidspunktet for kommunalbestyrelsens overtagelse af ansvaret for den pågældende vil skulle forlade det sted, hvor vedkommende har opholdt sig under asylsagens behandling og tage ophold i den kommune, hvortil Udlændingestyrelsen har visiteret den pågældende efter integrationslovens § 10, jf. § 4, stk. 2.

Imidlertid har det vist sig, at der i visse situationer kan være behov for, at en flygtning i en kortere periode kan forblive på det indkvarteringssted, hvor den pågældende har opholdt sig i forbindelse med asylsagens behandling efter det tidspunkt, hvor en kommunalbestyrelse har overtaget ansvaret for den pågældende. Der kan eksempelvis være tale om situationer, hvor en flygtning lider af en alvorlig sygdom eller et alvorligt handicap, således at der skal findes en særlig

bolig til den pågældende, for eksempel en handicapbolig, eller hvor en flygtning skal institutionsanbringes eller anbringes i familiepleje, hvilket kan være tilfældet for mindreårige uledsagede flygtninge.

For i sådanne situationer at undgå en midlertidig boligplacering eller ophold på et indkvarteringssted, som stilles til rådighed af kommunalbestyrelsen, vil Udlændingestyrelsen efter ansøgning fra en kommunalbestyrelse kunne give tilladelse til, at en flygtning midlertidigt kan forblive indkvarteret på det sted, hvor den pågældende har opholdt sig under asylsagens behandling, efter at kommunalbestyrelsen har overtaget ansvaret for den pågældende flygtning. Der er således efter bestemmelsen alene tale om kortvarig midlertidig indkvartering, indtil kommunalbestyrelsen kan tilbyde den pågældende en bolig, eller den pågældende kan institutionsanbringes m.v.

Der er som ovenfor nævnt alene tale om en undtagelsesbestemmelse vedrørende boligplacering af en flygtning, når ganske særlige omstændigheder gør sig gældende. Bestemmelsen ændrer ikke ved tidspunktet for kommunalbestyrelsens ansvarsovertagelse for den pågældende. Kommunalbestyrelsens og flygtningens pligter og rettigheder efter integrationsloven er således stadig de samme, uanset at flygtningen efter tidspunktet for ansvarsovertagelse midlertidigt opholder sig på det sted, hvor den pågældende har opholdt sig i forbindelse med asylsagens behandling.

Flygtninge får som følge af lovforslagets § 1, nr. 9, bedre mulighed for som led i aktivering efter § 23, stk. 2, nr. 3, at tage ophold på en højskole i forbindelse med kommunalbestyrelsens overtagelse af ansvaret for den pågældende efter § 4, stk. 2, eller umiddelbart herefter. Kommunalbestyrelsen vil i en sådan situation først skulle anvise den pågældende en permanent bolig efter ophøret af et sådant ophold.

Som følge heraf indføres i § 12, stk. 3, en bestemmelse om, at kommunalbestyrelsen snarest muligt efter højskoleopholdets ophør skal anvise bolig efter stk. 1 til den pågældende, såfremt dette ikke allerede er sket.

Under opholdet på skolen vil der imidlertid kunne opstå forhold, som gør, at forløbet må afbrydes i utide, idet flygtningen ikke længere vil kunne opholde sig på skolen eksempelvis som følge af traumer, længerevarende sygdom m.v. Samtidig har den ansvarlige kommune en forventning om, at den pågældende flygtning ikke kommer til kommunen før efter skoleopholdets planlagte afslutning, hvorfor kommunen ikke altid vil have mulighed for straks at anvise flygtningen en bolig. I sådanne tilfælde skal den ansvarlige kommunalbestyrelse, anvise den pågældende et midlertidigt ind-